

Foto: Coloubox

gasatts av bl a forskare från ICNIRP, men gruppens forskning har bidragit till att många andra stora studier startats för att klargöra om det finns skäl att varna för bruk för mobiltelefoni på grund av risk för hjärntumörer. Min utgångspunkt som forskare är alltid att söka sanningar och särskilt i mina egna arbeten söka falsifiera resultaten och se om de håller när andra metoder används.

Jag har inte forskat kring mobiltelefoni men är väl bekant med olika epidemiologiska metoder. Utifrån mitt helikopterperspektiv blir de motstridiga resultaten från olika studier begripliga endast genom ICNIRP:s inträngande metodanalys. Och ICNIRP:s slutsats bekräftas av att incidensen för hjärntumörer inte tilltagit. Med beaktande av aktuellt kunskapsläge känns det för mig mest ärligt mot patienter, anhöriga och kvälls-

press att inte måla upp ett skrämmande riskskenario.

Både IARC, ICNIRP och Fredrik Söderqvist redovisar att kunskapsläget inte är fullständigt, varför det är mycket viktigt att följa incidensen av hjärntumörer, särskilt hos unga, som har mer känsliga hjärnor. Men här behövs också metodutveckling, bl a med verifiering av exponering från operatörer, som man gjort i CEFALO-studien, samt uppföljning under ett par decennier. Om sedan nya, kritiskt granskade data indikerar samband är det dags att snabbt vidta exponeringsreducerande åtgärder.

Lars-Gunnar Gunnarsson
docent i neurologi,
överläkare vid arbets- och
miljömedicinska kliniken,
Universitetssjukhuset, Örebro
lars-gunnar.gunnarsson@
orebroll.se

Tema utan genusperspektiv

■ Läkartidningen med temat »Livsstil och utbrändhet« (36/2011, sidorna 1679-706) nådde oss i styrelsen för Kvinnliga läkares förening på vårt årliga internat där vi bland annat arbetade med att dra upp riktlinjer för ökad jämställdhet och rättvisa i läkarkåren.

Med stor förvåning och förskräckelse läste vi de sju artiklarna om arbetsmiljö, utbrändhet och utmattning och konstaterade att begreppet genus knappt omnämns och att kön inte problematiseras. Detta trots att det är allmänt känt att kvinnor är klart överrepresenterade avseende depression och utbrändhet och att de har fler arbetsmiljörelaterade sjukdomar.

Endast i två artiklar förekommer kvinnor, och då är det i direkt behandlingssituation på individnivå (förstärkt av personliga citat). Strukturella anledningar till att kvin-

norna drabbats av stressrelaterad ohälsa, eller att just kvinnor väljer att delta i Balintgrupper, avhandlas inte.

• KLF förutsätter att Läkartidningens framtida artiklar i ämnet har genusperspektiv.
• KLF ser också fram emot en genomgång av ohälsan i läkarkåren med genus i fokus. Rapporten från Karolinska institutets folkhälsoakademi 2009 talar sitt tydliga språk. I denna slogs fast att kvinnliga läkare rapporterade en sämre arbetsmiljö än sina manliga kollegor, dessutom sämre än kvinnliga tjänstemän i kommunal tjänst på motsvarande nivå.

Styrelsen i Kvinnliga
läkares förening genom:
Mia Fahlén
ordförande
Mia.Fahlen@capiro.se

